

В і с т і Української Католицької Парохії Святої Покрови

St. Mary's Church Bulletin

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2
Parish Tel. 675-8244

Pastor: Fr. Peter Bodnar

Assistant: Fr. Marian Struc Tel.: 670-2461

DIVINE LITURGY: **SUNDAYS:** 9:00 a.m. (Ukrainian) & 10:30 a.m. (English)

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca www.saintmarysudbury.com

Confession:

before liturgies or upon request.

Сповідь:

перед св. Літургією і за домовленням.

Baptisms & Marriages:

by prior arrangement through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick.

Please notify the office if a member of your family is in the hospital, or if you know someone who needs a visit.

SUNDAY, August 14 , 2011

9-та Неділя після Зіслання Святого Духа

9-th Sunday after the Descent of the Holy Spirit

Propers for the Divine Liturgy: **Page 357**

Гимн on page: **957**

Prayer Intentions

Monday	9:30 +Mildred Adams
Tuesday	9:30 +Paul Behun – Mr. Mrs. S. Hucal
Wednesday	9:30 No Divine Liturgy
Thursday	9:30 40 th Day +Vera Shewchuk - family
Friday	9:30 ПЕРЕОБРАЖЕННЯ – TRANSFIGURATION Blessing of fruit. Health of Emma McDaniel-Lillian Hrytsak
Saturday	4:00 Divine Liturgy in Coniston

Friday August 19th Eastern Christians celebrate the Transfiguration Feast, which is ranked as one of the Twelve Great Feasts in our liturgical calendar. Traditionally on this feast, we are offering our thanksgiving to God for good harvests, by bringing our fruits and vegetables to church for the, “*Blessing of Fruit and Vegetables.*” We bless grapes, fruits and vegetables on this joyful feast, because these fruits and vegetables are a sign and symbol for us, of our transformation by God. We can see this happening, when these fruits and vegetables change from unripe, into a new form of, “ripeness, and beauty.” These ripe fruits and vegetables are a powerful symbol for us of the final transfiguration of all things in Christ. Transfiguration signifies the ultimate flowering and fruitfulness of all creation in God's Paradise, where all will be transformed by the glory of the Lord. Therefore, please bring beautiful baskets of fruit for blessing just like you bring Easter Baskets.

Ukrainian Independence Day August 21, 2011:

Please join the Ukrainian community at Camp Zaporizha to celebrate the Independence of Ukraine with a Moleben at 12:00 noon, followed by a short concert and an all you can eat Ukrainian Buffet after the concert. Buffet \$10.00.

THANK YOU – To all who participate on Thursday Divine Liturgy with our bishop Stephen Chmilar. It was really great to see many of you who took off a day from work and come to pray.

Двадцять четверте серпня - святковий день для України

Витаємо всіх з днем незалежності і запрошуємо відсвяткувати цей 20тий ювілей на площі ЗАПОРІЖА в неділю 21 серпня 2011 року о год 12 молебен, культурна програма і Український буфет.

Ми різні з материнської колиски,
Та всі ми діти щирої землі.
В родині вільній всі ми - українці
Ми України доньки і сини.

УКРАЇНСЬКІЙ КЛУБ СЕНЬОРІВ – запрошує на 20 тий Часник Фестивал який відбудеться 28 серпня 2011 року о год 12 обіду.

ПОТРІБНА ПОМІЧ – читати в неділю апостола на Українській Літургії. Коли хто має бажання читати під час літургії апостола, просимо сконтактуватися з отцями.

ЛІТУРГІЧНИЙ СПІВ – Щиро просимо всіх хто має бажання співати під час літургії приходити на хор і разом допомагати співати Божественну Літургію.

СВЯТО ПРЕОБРАЖЕННЯ – Служба Божа о год 930 ранку. Буде посвячення овочів після Божественної Літургії.

ПАРКУВАННЯ – пригадуємо і повідомляємо всіх парафіян, що під час літургії або інших літургійних відправ від год 9 ранку до 11 право паркування мають ті парафіяни які беруть участь у богослуженнях і ті що мають викуплені місця на паркування. До тепер ми самі дбали щоб перестігати цей закон але від 1 серпняч 2011 року ми найняли компанію що займається нелегальним паркуванням і вони будуть пильнувати паркування.

20th ANNUAL ORIGINAL CANADIAN GARLIC FESTIVAL – the Ukrainian Seniors' Centre invites all to celebrate on August 28th, 2011. This is a fun filled family day featuring fabulous local entertainment including UNO School of Dance the Veselka Dancers, St. Mary's Dance Ensemble Nasha Rodyna, vendors, demonstrations, scrumptious garlic infused nibblers, pyrohy & holubtsi, children's events plus more.

THE CHURCH PARKING – It is our policy to permit parishioners and non-parishioners to use the lot when conducting Parish business mainly attending daily liturgical celebrations between 9:00 am and 11:00 am. In addition, the active members of our parish are permitted to use our lot OCCASSIONALLY, for personal matters, for a few hours, not on daily, for long periods. We ask that you respect our parking lot rules and also inform you that we now have a contract with a Booting company which will enforce our policy. Thank You for understanding.

Where Are We Going? Between the life of faith in time and eternal life there is a relationship similar to that which exists between the life of the embryo in the maternal womb and that of the baby, once he has come to the light. **There is a little story that illustrates this comparison.** There were two twins, a boy and a girl, so

intelligent and precocious that, still in the mother's womb, already spoke to one another. The girl asked her brother: "According to you, will there be a life after birth?" He answered: "Don't be ridiculous. What makes you think that there is something outside of this narrow and dark space in which we find ourselves?" The girl, gaining courage, insisted: "Perhaps a mother exists, someone who has put us here, and who will take care of us." And he answered: "Do you, perhaps, see a mother anywhere? What you see is all that is." She replied: "But don't you feel at times a pressure on the chest that increases day by day and pushes us forward?" "To tell the truth," he answered, "it's true: I feel it all the time." "See," concluded his sister triumphantly, "this pain cannot be for nothing. I think it is preparing us for something greater than this small space."

Today's Gospel Lesson Has Deep Meaning. There is a mystic symbolism behind the reality of the events. In this narration I see mirrored the life of man. The sea is our short life. The boat is each one of us. The storm is the various adventures and trials of our lives, the pains and afflictions which we face every day. Sometimes the sea is very calm, as our lives roll along smoothly. At other times, completely unexpected, the storms of life surround us, just as the waves of the sea trapped the helpless disciples. Pain is present everywhere, from the palaces of kings to the huts of the poor. Precisely as the salt of the sea water is found throughout the entire ocean, so it is with human pain.

We often ask: "***Why God does not save us from the storm?***" Storms are part from our human nature and from the changing conditions of this world. Jesus did not come to change the weakness of the human nature or the physical conditions of this world, but to change the hearts of men and women. He does not always stop the storms, but he is always present with us in the storms to give us the inner strength to weather the storms.

Sometimes we hear people saying: "***I never thought this could ever happen to me: this terrible disease, this dreadful accident, this death of my beloved one.***" All these misfortunes may afflict us, even when Jesus is present with us; but as faithful, we believe that his presence in the boat with us makes a difference in the way we face them. God could have protected Jesus from being arrested and crucified; he could have kept Paul out of jail and other tribulations; he could have protected all the martyrs from being killed. But God has never promised to keep us out of hard situations. What he has promised is to be with us through every hard situation. Listen what St. Paul says:

"We have this treasure in clay jars, so that it may be made clear that this extraordinary power belongs to God and does not come from us. We are afflicted in every way, but not crushed; perplexed, but not driven to despair; persecuted, but not forsaken; struck down, but not destroyed; always carrying in the body the death of Jesus, so that the life of Jesus be made visible in our bodies. For while we live, we are always being given up to death for Jesus' sake, so that the life of Jesus may be made visible in our mortal flesh." (2 Corinthians 4:7-11)

The disciples struggle in vain against the waves. The Lord does not immediately still the waves. Why? St. Chrysostom gives us the answer: "The Lord delays rushing to the rescue in order to teach us that, when we are suffering sorrows or pains, we should endeavor to bravely endure them, rather than asking to be immediately free from them." We must say, with the prophet Jeremiah, "But Thou knowest me, *O Lord*, Thou seest me; Thou dost test my devotion to Thyself" (Jeremiah 12:3). The Lord knows that nothing causes men to turn to Him for aid and comfort so quickly as does disaster, especially when it is sudden. Thus we can understand why even some of the holiest men of the Bible were sorely tempted and tried, that they might come forth refined in the fires of temptation, pure as beaten gold.

Behold, Christ descends the mountain. He walks across the stormy sea. The disciples do not know that this is their beloved Master. They must assume that it is some sort of sea-dragon. Their situation has now become worse. St. Chrysostom writes that it seems to him, whenever we seek to rid ourselves of our afflictions, they only multiply, and our plight becomes worse. **We need to remember, however, that the victory always belongs to Christ. It behooves us to have faith and confidence in Him.** Our sufferings are but imperfect copies of His sufferings. St. Paul writes: "As Christ's sufferings overflow to us, so Christ makes our comfort overflow ... I delight to suffer for

you now and in my body am enduring what still needs to be endured of Christ's sorrows for His body, which is the church" (II Corinthians 1:5; Colossians 1:24). Finally our Lord appeared to His frightened disciples with the words, "**Have courage. It is I. Don't be afraid.**" At that very moment, the scene changes again. Wherever Christ is, fear disappears. Danger becomes joy. Where the rays of the sun of righteousness penetrate, the darkness is dispersed. The moment Christ entered the boat, the wind ceased. The ship, dear reader, is your home, your heart. If you are tired of the stormy waves of the sea, accept Christ — not as just a visitor, but as a personal Savior and Guardian of your life. Fall reverently at His feet and, with the Apostle Peter, confess your discipleship: "Thou art the Christ, the Son of the living God."

***Тілесна людина не приймає того,
що від Духа Божого походить;
це глупота для неї, і вона не може його зрозуміти,
воно бо оцінюється Духом I Кор. 2:14***

«Я Світло, що на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у темряві не зостався» – каже в Євангелії від Івана (12:46) сам Ісус, Який став людиною, жив, відчував, мав певні труднощі, слабкості, навіть неміч – як і кожен з нас. Багато людей думають, що Ісус як Бог ні в чому не мав потреби. Та це не так: Ісус – Людина, котра виходила з непростих ситуацій з фарисеями та книжниками, багатьма тими, що не приймали Його. Часто Він не мав чого їсти чи пити, не раз був змучений від подорожей, гнівався на своїх учнів, що не завжди розуміли Його вчення. З Його великою репутацією «богохульника, який водиться з пов'язями та грішниками» (так про нього говорила тодішня влада книжників та фарисеїв), був у досить складних ситуаціях навіть з простим народом. Деякі люди, бачивши чуда, які Ісус творив, хотіли Його убити, бо думали, що наче Він від диявола. Однак, незважаючи на всі людські перепитії, Ісус залишався сильною, а головне – людиною людиною, не тільки Богом, а й людиною.

Так, саме Ісус Христос показав нам, що означає бути людяним. Звісно, знаходиться багато скептиків, та вони, наче одна крапля серед моря Божої Істини. Проповідуючи, Ісус не мав на меті створити якусь релігію під назвою «християнство». Його суть проповідування зводилась до єдиного: навчити людей жити згідно з заповідями, які у свій час Бог дав Мойсею (Вих. 31:18) та глибше розкрити їх. Першими словами Ісуса були: «Покинь усе й ходи зі Мною!» (див. Мар. 2:17-19). З цих слів розкривається позиція Ісуса: «Ходи зі мною, Я приведу тебе до щастя, якого не маєш!». Покинути все – означає скинути в першу чергу все те, що не є твоїм. Звісно, це не так просто, тому що інколи потребує великих зусиль. Покинути попередній спосіб життя – відважне, мудре рішення, важливий крок. Бо всі шкідливі звички, безкультурні слова, ненависть, заздрість, бажання зла, обман, маніпулювання людьми, використання людей – настільки вкорінилися в наше життя, що, здавалося б, все це є нашим, і, якщо забрати їх із нашого життя, то як далі жити? Адже, здається, дехто вже не зможе в достатній мірі забезпечити себе та сім'ю, як це було раніше. Хтось не буде вже виглядати «крутим» перед своїми друзями. Звісно, щоб так поступати, треба любити Бога не тільки на словах чи вчинками перед іншими. А «любити Бога всім серцем своїм, всією душею своєю, всіма мислями своїми та всіма думками своїми» (Мат. 22:37).

Та навіть коли ти любиш так Бога, сатана не спить, а хитрим чином підкрадається й насилає страх людині, що, мовляв, Бог буде вимагати від тебе чогось неможливого. Однак це інакше! Бо що таке страх? Це роздумування над брехнею сатани. Все, що Ісус попросить, коли йдеш за Ним, це «люби ближнього твого, як самого себе!» (Мат. 22:39). Не знаю, як у вас, але в мене колись одразу ж приходило на думку фальшиве уявлення любові, ніби я маю обнімати всіх, бути привітним з кожним, допомагати іншим та несучи їхні тягарі на собі. Але це все тільки фальшивий образ. Бо ми спочатку хочемо любити ближнього, а зовсім забуваємо про себе. Мова йде не про нездоровий егоїзм, де тільки людина дбає про свій комфорт, успішність та славу, а про любов до себе, як творіння Боже.

На сьогодні буває так: людина говорить погані слова, думаючи, що її вважають «крутою», тим самим піднімає свою оцінку в своїх очах і просто переконана в тому, що любить себе. Але хіба це справді так? В кожній людині є добро і глибоко в серці вона розуміє, що чинить недобре. Чуючи «вульгарні слова»,

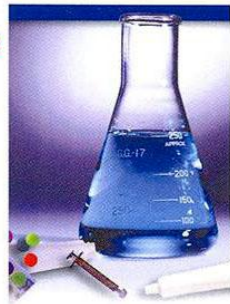
людина блокує любов інших від себе. Адже не так уже й хочеться спілкуватися з такою людиною. Якщо взяти таких «друзів» – то це люди, яким просто «по-барабану» хто ти. Вони не вважають тебе за когось. Тому й дозволять собі говорити при тобі всякі слова... А отже, як людина може себе любити, якщо вона ворог самій собі? Буває й так: одягаючи коротеньку спідничку, дівчина думає, що її люблять, бо звертають увагу на неї. Але на думці хлопців, навіть дівчат, виникають думки: «О, ще одна, з якою можна провести ніч!». І відтак у дівчини вже досить погана репутація серед подібної до себе молоді, не говорячи вже про старше покоління, яке просто з жахом дивиться на такі речі. Що ми маємо? Дівчина думає, що її люблять, а, насправді, це не так. І тоді виникає питання: чи насправді людина себе любить? Ні, бо якби любила, то думала б передовсім про наслідки своєї поведінки. Таких простих, навіть банальних прикладів є вдосталь. Але суть в них одна: «Ми не любимо себе!». Ми любимо свої бажання, похоті, вигоду, комфортність. Але це не має нічого спільного з любов'ю до себе, як до Божої дитини.

Тому, визнаючи вищенаведений факт, усвідомлюю, наскільки я можу полюбити інших людей. Якщо я так мало люблю себе, то ще менше можу любити інших. Тоді який я людяний? Звісно, можу поводитися з людьми ніби культурно, гарно, але насправді всередині мене кипітиме злість на самого себе, бо не можу бути самим собою! Бо, насправді, з такою поведінкою я є фальшивим.

Я переконаний, саме Божа Любов, яка є в нас і яку ми віддаємо – ось показник людяності! Й аби стати людяним, потрібно усвідомити, що насправді відіграє важливу роль в житті такої людини. Ще один показник людяності, на мою думку, – є відносини з Богом. Як ти відносишся до Бога, так же будеш і в стосунках з людьми. Якщо для тебе Бог у твоєму житті не відіграє жодної ролі, тоді для тебе не відіграє роль жодна людина на землі: ні друг, ні дружина чи чоловік, ані діти, ні колеги. Для тебе існує тільки ти, твоє «єго». Тому й людяності в тебе нуль...

З першого погляду не так уже й легко «покинути все», непросто «піти за Ісусом», «любити себе», а ще складніше «полюбити інших, як самих себе». Та коли зробиш перший крок, не так важко вже зробити другий, а потім третій і т.д. Тим більше, коли усвідомлюєш, що поряд з тобою справжній друг – Ісус, Який є **ВЕЛИКИМ БОГОМ І В ЙОГО СИЛАХ ЗРОБИТИ УСЕ**, що людям виглядає неможливим. Прошу Бога про таку усвідомленість у ваших серцях!

Lougheed Funeral Homes	JACKSON & BARNARD Funeral Home
"People Caring for People"	
673-9591	673-3611

Plaza 69 PHARMACY	I.D.A.	
Walter Mozek, B.Sc.Pharm. Certified PCCA Aseptic/Compounding Pharmacist		
705-522-2121		
1935 Paris Street (Plaza 69 Mall) Sudbury, Ontario P3E 3C6		
OPEN DAILY UNTIL 10PM 365 DAYS A YEAR Free Prescription Delivery		

Registered to ISO 9001:2000	
P.O. Box 660 Copper Cliff, ON P0M 1N0	L. S. KOSOWAN LTD. NOR-VAC INDUSTRIAL SERVICES
Phone: 705-692-1333 Fax: 705-692-1334 Email: leo@lskosowan.com	<i>Leo Kosowan</i> President